

संख्या ३८४८१

र.

श्री गणेशाय नमः (श्री गणेशाय नमः)

श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः

000370

श्री गणेशाय नमः

श्री गणेशाय नमः

संभ०शा०सं० २८४८९

मिषते मृते सतस्तस्मादनुदश्यते मृते सतः ॥ २४ ॥ नृपेशु को न च सुत
रमत्सोरमृतमित्युक्तं ॥ सतु नमस्योरमृतमस्यायमृतमृतिहितमित्येतु
हि पुरुषा एतन्मंडलं प्रवृत्तिश्चितं ॥ तु पतिमत्स विवस्वतं च सारुत्तमो वा
आदिषो विवस्वानेष्टुत्तमो वा होरा विवस्वते तु नेष्टुत्तमो वा सवतोश्चेन
न पुनरेव तोमस्योरात्मा विवस्वती सतु स्मृतिमुद्वेष्टुत्तमो वा पुरुष
स्यात्मेतदेष्टुत्तमो वा को न च यतिः ॥ २५ ॥ नृपेशु को न च सुत
रमत्सोरमृतमित्युक्तं ॥ सतु नमस्योरमृतमस्यायमृतमृतिहितमित्येतु

स

नाभिषातस्य न पुरुषस्येतमंडलं तेषां तस्मान्नहं पुरस्मेतु
 २ सेवेरेतां प्रतिष्ठापितुं दायित्वा २ तस्य प्रतिष्ठापिते प्रोक्तं ह्य
 पुरस्मेतां २ तितुस्मादु २ तस्य प्रतिष्ठापिते प्रोक्तं ह्य
 नाहिसुवती सधिदेवते ॥ ५ ॥ अथाधियातयुदात्तमेतत्तु प
 यः सुरसमो ययदेतदचिदीपत इदं तु सुकुरपणं प्रापोतोता
 पः पुकुरपणं मथय एषा तु स्मिन्नुडं पुरपोतमेव सुवोयु

हिरण्ययः पुरुषस्तदेतदेतु न यु २ स ६ स ६ स ६ होपधत्तेतु स्मे २ प
 तु स ६ सु ६ म ६ ध ६ मु ६ म ६ म ६ तितु रत मु ६ प ६ तियु ६ ए ६ प ६ त ६ प ६ तितु स्मादि
 नादियेतपुरिहंतुममुत्र स पुनराभवती ॥ अनाधियहो ॥ ५ ॥ ५
 अथाध्यास्यदेतं नुडं तपतियु ६ म ६ व ६ र ६ न ६ म ६ इ ६ दं ६ तु ६ पु ६ कु ६ म
 सत्रययदेतदचिदीपतेय ६ म ६ त ६ तु ६ सु ६ क ६ र ६ उ ६ ण ६ दि ६ दं ६ तु ६ ल ६ म
 सत्रयय ६ ए ६ त ६ स्मि ६ न ६ उ ६ ले ६ पु ६ र ६ पो ६ य ६ म ६ हिरण्ययः पुरु

ए

॥३॥

॥३॥

पोयमेवसुयोचंदक्षिणेदंनुरूपः॥६॥सुराष्ट्रगेलोचदणाला
 मेषसर्वोदिरभिसंपद्यतेतस्येतन्निधुनंन्यायसर्वोचर
 स्तुःस्तुतायेतघत्तेदेपावताद्वद्विभिधुनंनजनन
 तस्माद्वद्वेलोकंष्टणेपधीयेतेतस्माद्वद्वाम्पोद्वाम्पो
 नितिपुणयंति॥७॥सुराष्ट्रगेलोचदक्षिणेदंनुरूपः
 धेयमिदानीताभ्यांदेवारातान्विधातेमकुर्वन्नासे
 + योवसुयस्यनुरूपोचमहेतदात्मनोयमिधुनंन्यायसर्वोचर

कातुस्माज्जायायांभ्रंतेनास्त्रीद्वीर्नवाकास्माज्जायतेवीय
 येतमुहसाजनयतिगुह्याभ्रंतेनास्माति॥८॥तदेतदेवप्रत
 राज्ञ्यबंधवोमुनुषाणंमनुनतांगोपायंतितुस्मादुतपुनीय
 वान्रजायतेमृतनाकावयसासाक्षिप्रश्नेनजनयतितो
 हयस्याकावप्रसवसमिधुनीमवतस्तौपदामुधुनस्यतंग
 यतोयहेतुरूपःस्वपितितयथाहेवेदनानुपस्यमिधु

नस्यांतगत्वा संविद्वचमवसेवः हेवते संविद्वचमवतिदेवः
 सेतुमिथुनं परमोक्षेषु आनंदस्तस्मादेवं विस्वप्नानुबन्धः
 हेतुएवतद्देवतेमिथुनं न प्रियेण धाम्ना सुनैर्धयति तस्मा
 दुहस्वपंतधुरेवनुबोधयेनैरतुदेवतेमिथुनीभवस्यो ॥४॥
 हिनुसानाति तस्मादुहेतुस्तुष्टुपुरुषश्चेष्टाणि निवसुखं सव
 सेतुएवतद्देवतेरेतः सिचतस्तस्मादेतसददः सुवठः संस

वतिपुदिदं किंचिच्च ॥ १ ॥ स एषा एव मत्स्य एषा तु सिन्धु उलेपु
 पोयश्चायं दक्षिणे नुरूपस्तु स्पहेतुस्तद्दुरयपादान्तिह नो
 तोहेतुदाष्टिप्रोक्रामति सपुदोक्रामत्यथहेतुसुरपोमि
 मतैतुस्मादुहेतुत्सेतमाहुः राघवे सुलभज एव प्राणा एष
 हीमाः सुनाः प्रजाः प्राणयति तस्मै तु प्राणाः स्वाः सुयदाः
 पितृभ्ये न मे तु प्राणाः स्वाभ्यापियंति तस्मात्स्वाप्स्युः स्वा

पयोहनेतः स्वप्रदस्याचक्षते प्ररोक्षं परोक्षकामाहुरेव
 १०॥ सुएतैः सेतो न कुस्य न न वेदन मुनसा सुकल्पयति नृणां
 चानस्य स विजानाति नृणां गंधं विजानाति नृणां
 सुपापस्यति नृणां नेराष्ट्रणां सुतुल्यते तदा वितां
 वंति सुएष एकसु प्रजासु बहुधा व्यापिष्ट सुस्मादकार
 तीलाकं टणां सुवममि मनुविभवसथयदेकावतस्म

अथ पुनरुक्त्या तु इति यात विदता ते न हीदः सुवयं तु वि
 पदितिसयुः सर्पदितिसयुः विदकगिति नारयि इति
 प्रनुष्माप्रोयसुसुराः स्वधुतिपितुरे न जनशुतरेयज
 विदरूपमिति गंधवागंधशुत्यससुसस्तयथा यथा
 सतेतुदवस्वतितुदेना भुजावतितुस्मादनमेव विस
 वैरेवैतैरुपासीत सर्वहेतुद्वनतिसुवहेनमतु

तत्र ति ॥ १६ ॥ सुपुत्री कृको जिर्ज्ञेयं काय नुरेका सोमेकादधांका
 चार्त्रर्वा परधा निरुक्ता एव तस्या आयुतन मथयाय जुपा उरुपर्व ॥ १७ ॥
 तस्या आयुतन मथया ६ सुमा पुपूरपण नेव तस्या आयुतन मेव न
 ॥ ७ ॥ सुक्ते वा एते दुर्ग एषु च सुमा एत अपुपूरपण नतं पुरुषमुपीतक ॥ १८ ॥
 निरुक्ता मथ्यजुरपीत एव निरुक्ता ॥ १९ ॥ सुपुत्रा वृमस्यता
 एतस्मिन् उलेपु रपोय अत्र दक्षिणं न्युरपः सुपुत्रा वं निरुक्ता
 सापवति सुयुरे व विरुक्ता का से सुयुतमुवात्मानम ॥ २० ॥

व० भ० ला० नं० २८८८१

नति सोम तो सवति मरुर्धस्या सा भवति ॥ २१ ॥ निवरा
 पुआ सीने रसदा सीता ॥ २२ ॥ अं च यवार नाम पंडुर्मते प
 आवापि सेतु देपा मुक्थ्यमते हि सुवा नि नाम च निरुक्ते
 सुमेत द्वि सुवे नमि किः सममेत देपा द्वि नत द्वि सुवा नि मा
 निरुक्ता नि ॥ २३ ॥ अथरपा रं च निरुक्ते देपा मुक्थ्यमते
 राणि रूपा न्यु सु निरुक्ते देपा निरुक्ते सुवे नमि किः सममेत
 पुरपा द्वि लेत द्वि सुवा नि निरुक्ते देपा निरुक्ते सुवे नमि किः सममेत

नास्ते तरेषां सुखं मतो हि सुखं गेहकृत् एषां तरेषां सु-
 खं सुखं कर्मभिः सममेतरेषां वृत्तं हि सुखं गेहकृत् गेह-
 भुक्तिं तद्वत्तु यत्सुखं मयमात्मनो एकः सुखं तद्वत्तु यत्तद्वत्तु
 तत्सुखं ननु न प्रोक्तं अमृतं वा मरुतं सुखं ननु मया प्रोक्तं
 जलं नः ॥ ३॥ तेषां वा तु यत्तु न मरुतं ॥ ३॥ न्येतरेत-
 स्कां न्येतरेत तेषां रतरा आशां तद्वत्तु यत्तु न मरुतं
 उक्तं तद्वत्तु न मरुतं न मरुतं न मरुतं न मरुतं न मरुतं

